

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 334/2015-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a spoločnosti [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 a na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“), spoločnosti [REDAKOVANÉ] (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012.

Sťažovatelia v sťažnosti vyjadrujú nespokojnosť s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a taktiež vyjadrujú nespokojnosť s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012.

Podrobne a rozsiahlym spôsobom uvádzajú argumenty, ktorými odôvodňujú pochybenia, ktorých sa podľa ich názoru mali dopustiť okresný súd aj krajský súd v napadnutých konaniach.

Z petitu sťažnosti, ale aj z jej obsahu možno ustáliť, že sťažovatelia na základe uvedeného sa domáhajú, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že okresný súd rozsudkom z 24. mája 2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 porušil ich základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 ústavy, aby tento rozsudok zrušil a vec vrátil

okresnému súdu na ďalšie konanie a aby vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012 došlo k porušeniu nimi označených práv na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ďalej sa sťažovatelia domáhajú priznania finančného zadosťučinenia v sume 7 000 000 € a úhrady trov konania.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľov prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, resp. ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Ústavný súd v posudzovanej veci zistil, že sťažovatelia doručili ústavnému súdu 12. júna 2015 sťažnosť, ktorá sa týkala tej istej veci, o ktorej ústavný súd už konal a rozhodol 10. júna 2014 uznesením sp. zn. III. ÚS 336/2014.

Z tohto dôvodu ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť ako neprípustnú odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd rovnako ako v uznesení sp. zn. III. ÚS 336/2014 z 10. júna 2014 nad rámec poukazuje na to, že pokiaľ sťažovatelia namietajú porušenie svojich označených práv v napadnutých konaniach okresného súdu a krajského súdu, je ich sťažnosť aj zjavne neopodstatnená vzhľadom na to, že predmetné konania boli právoplatne skončené dávno pred podaním tejto sťažnosti, a teda k porušovaniu označených práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už nemohlo dochádzať.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho významu zaoberať sa posudzovaním splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti (splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, oprávnenie konať v mene spoločností) a taktiež zaoberať sa ďalšími nárokmi v sťažnosti uvedenými vrátane návrhu na predbežnú otázku na posúdenie Súdny dvorom Európskej únie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2015